

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3596/2023
15.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из села ..., чији је заједнички пуномоћник Младен Васић, адвокат из ..., против тужених ПТГП „Саба Белча“ д.о.о. Прешево, чији је пуномоћник Зоран Стојановић, адвокат из ... и Републике Србије, Министарство привреде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2407/21 од 10.10.2022. године, у седници одржаној 15.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2407/21 од 10.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2407/21 од 10.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1802/17 од 31.08.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор тужене Републике Србије у погледу застарелости потраживања и приговор недостатка пасивне легитимације, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је прецизирани тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужени обавезу да им на име накнаде штете због изгубљене користи у приносу сена на кп. бр. .. из лн. бр. .. за к.о. ... за 2016, 2017. и 2018. годину, солидарно исплате износ од 23.508,00 динара са законском затезном каматом од 14.06.2021. године па до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом ПТГП „Саба Белча“ д.о.о. из Прешева, на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 124.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженој Републици Србији на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 40.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Виши суд у Врању је, пресудом Гж 2407/21 од 10.10.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужилаца и потврдио пресуду Основног суда у Врању П 1802/17 од 31.08.2021. године, у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем

изреке пресуде Основног суда у Врању П 1802/17 од 31.08.2021. године тако што су обавезани тужиоци да туженом ПТГП „Саба Белча“ д.о.о. из Прешева, на име трошкова парничног поступка солидарно плате износ од 82.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу четвртном изреке пресуде Основног суда у Врању П 1802/17 од 31.08.2021. године тако што су обавезани тужиоци да туженој Републици Србији на име трошкова парничног поступка солидарно плате износ од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложили да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужилаца. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете тужиоцима на име изгубљене користи у приносу сена на њиховој парцели, а одлуке нижестепених судова донете су применом процесног закона тако што је првостепени суд закључио да тужбом нису обухваћени сви нужни супарничари на основу одредбе члана 211. став 3. Закона о парничном поступку, док је другостепена пресуда донета применом правила о терету доказивања прописаном у одредби члана 231. ст. 1. и 2. истог Закона. Погрешна примена одредби процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка у смислу одредбе члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, а то није разлог због ког може да се изјави посебна ревизија, на основу одредбе члана 404. став 1. истог закона.

Из тог разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужилаца, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су спорови мале вредности они спорови у којима се тужбени захтев односи на

потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности, није дозвољена ревизија.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци су поднели 13.07.2017. године, а побијана вредност предмета спора је 23.508,00 динара.

Имајући у виду да је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у ком је, према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, искључено право на изјављивање ревизије, следи да ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић